

Ploaia

Nelu Preda

A-nceput de ieri să plouă și nu a mai încetat,
Eram obișnuiți cu rouă, dar obiceiul s-a stricat.
Și plouă, plouă, plouă, neconținut, de-aseară,
Creându-ni-se nouă, senzații reci, de gheață .
Din ceruri luna pală, răzbate printre nori,
O pâclă rece-opală, ne scutură-n fiori.
Stau păsări zgribulite, pitite în cerdac,
La adăpost stau ciute, sub ramuri de copac.
Natura stă amorfă, murată, umezită,
Iar eu compun o strofă, în camera-ncălzită.
Aș vrea să ies afară, să fie iară soare,
Dar vremea rea, precară, dă junghiuri în picioare.
Iar sufletul cuprins, de neagră întristare,
Își caută învins, prilej de meditare.
Iar ropotul de ploaie, mă zgârie-n timpan,
De o monotonie, cam fără de liman.
Ușor, mă fură somnul, ca să visez aș vrea,
Doar soare cu duiumul, să uit de ploaia rea.
Peisaje tropicale, cu plaje însorite,
Să uit de umezeală și drumuri noroite.